

minst åtta månader, något som är en omöjlighet förrän vid årets slut, och ehuru man vet att herrar kronofogdar redovisa uppbördsmedlen till ränterierna sednast den 1 Maj hvarje år. Skoldistriktet skulle således icke allenast komma att förskjuta hela skollärelönen för innevarande år, utan ock hvarje år derefter ligga i förskott med lärarnes aflöning, under det många millioner ligga uti ränterierna och statens öfriga penningeverk räntelösa, som jag vågar tro till ingens fromma. För att vinna högt påkallad rättelse uti detta missförhållande, vågar jag derföre vördsamt föreslå:

att Riksdagen uti underdånig skrifvelse anhåller, det Kongl. Maj:t täcktes vidtaga den ändring uti Kongl. kungörelsen af den 22 Juni 1871 angående lönetillskott af allmänna medel åt lärare vid folk- och småskolor, att halfva bidraget af staten utbetalas i Juli och andra hälften i Januari, sedan requisitionen skett en månad förut och styrkt blifvit, det skola fortgått dels fyra, dels åtta månader, samt att medlen må få uppbäras från landtränterierna; äfvensom att denna förändring må vidtaga från och med innevarande år.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

P. Engman,
från Wester-Norrlands län.

N:o 126.

Af Herr Sven Håkanson: Angående ändring i lagens bestämmelser rörande vägunderhållsskyldighetens utgörande.

Vid 1871 års lagtima riksmöte väcktes hos Riksdagens Andra Kammare af min närmaste företrädare, Anders Svensson, motion om ändring i lagens bestämmelser rörande vägunderhållningsskyldighetens utgörande, hvilken, under N:o 30 i motionsförteckningen omnämnda, till Lag-Utskottet hänvista motion dock beklagligen icke lyckades blifva föremål ens för Lag-Utskottets behandling, mindre för någon ompröfning eller beslut hos Riksdagens Kamrar.

Med hänseende till de allmänt öfverklagade flerfaldiga och stora olägenheter och obilligheter, att ej säga uppenbara orättvisor, hvilka framkallas af lagens stadganden i förevarande ämne, har, för åstadkommande af ändrad lagstiftning härom, jag af ett stort antal bland mina kommittenter blifvit anmanad att ånyo väcka förslag i sådant afseende.

Af sådan anledning och under åberopande af de skäl som, andra att förtiga, legat till grund för ofvanberörda motion, och hvilka således icke torde behöfva här ånyo eller vidare upprepas; samt endast med tillagd erinran om önskligheten och ändamålsenligheten deraf, att vägunderhållningsskyldigheten, i likhet med andra gemensamma verkställighetsåtgärder, der så ske kan, må få ombesörjas af smärre kommuner och således såsom ett gemensambetsåliggande öfverflyttas från häradet till socknen, vägar jag vördsamt hemställa och föreslå:

att, med frångående af de närvarande nog stora föreningarne om vägunderhållningsskyldigheten, densamma från häradsgemensamheten måtte öfverflyttas på socknen och fördelas på hvarje socken särskildt för sig såsom en socknens särskilda angelägenhet;

att inom hvarje vägunderhållningsdistrikt en hvar, i förhållande till hans inkomster eller rättare hans bevillning enligt andra artikeln i gällande bevillningsförordning, må kännas skyldig deltaga i de allmänna landsvägarnes underhåll, alla årstider efter värde, som af fem ojäfvige gode män bestämmes, af hvilka gode män jordinnehafvarne å gäll- eller kommunalstämma välja två och de som erlägga bevillning för andra beskattningsföremål äfvenledes två, och hvilka fyra tillsammans utse en femte;

att vägunderhållningsskyldigheten fortfarande må bestridas af jordinnehafvarne, utan rubbning i förut bestämda ansvarsskyldigheter;

att det penningbelopp, som uppkommer genom andra beskattningsföremål än i mantal satt jord, fördelas emellan dem underhållningsskyldigheten tillkommer i förhållande till hvars och ens hemmantal, för hvilket vägunderhållet bestrides; samt

att den föreslagna värderingen måtte hvart tionde år förnyas.

Stockholm den 27 Januari 1872.

Sven Håkanson,
från Elfsborgs län.